

Σκοτιδίασε ἡ Μαυρομηλιά καὶ τῆς Μηλιάς ὁ κάμπος·
ἐσύρανε τὰ ρέματα, ἐοῦραν τὰ λαγκάδια,
κι ἐκόπηκε τὸ πέρασμα κι ἐκόπη τὸ γιοφύρι,
ποῦ κεῖ περνάει ἡ κλεφτωριά, οἱ Κολοκοτρωναῖοι,
μὲ τὰ μπαϊράκια τὰ χρυσά, τὶς ἀσημοπιστόλες.

23.—Σὲ σένα, ἀφέντη βασιλιά, σὲ σένανε, δεζίρη:
οἱ κλέφτες ποῦ 'ναι στὸ Μοριά εἶναι καὶ βασιλιάδες·
ὁ Θεοδωρὴς εἶν' βασιλιάς κι ὁ Γιάννης εἶν' δεζίρης
κι ὁ Γιῶργος ἀπὸ τὸν 'Αἰτὸ εἶναι κατῆς καὶ κρένει.

24.—Στὸν ὄχτο δγῆκε κι ἔκατσε καὶ ρίχνει δυὸ τουφέκια.

ΣΤΙΧΟΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΛΙΑΔΑ

1.—Κάρτιστοι μὲν ἔσαν, καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,
Φησὶν ὀρεσκώοισι, ἐκπάγλως ἀπόλεσαν. Α. 267—8

2.—ὅς δὴ πολλῶν πολλῶν κατέλυσε κάρηνα,
ἦδ' ἔτι καὶ λύσει. Β 117—8

3.—Καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ρέει ἀγλαὸν ὕδωρ. Β. 307.

4.—"Ὡς ἔφατ' Ἀργεῖοι δὲ μέγ' Ἰαχόν—ἀμφὶ δὲ νῆες
σμερδαλέον κονάδησαν, αὖσαντων ὑπ' Ἀχαιῶν—
μῦθον ἐπαινέσαντες Ὀδυσσεύς θεοῖο. Β 333—5

5.—'Ιδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσιν
ἀσπίδος ἀμφιθρότης, περὶ δ' ἔγχεϊ χεῖρα καμῖται·
ἰδρώσει δὲ τευ ἵππος, ἐῴξουν ἄρμα τιταίνων. Β 388—90

6.—Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμάζε. Γ 29

7.—τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχετο, χεῖρας ἀνα-
σχών. Γ 275.

8.—Αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμη πικρὸν οἰστόν. Δ 118.

9.—ἀλλ' οἴπερ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο,
τῶν ἤτοι αὐτῶν τέρενα χροὰ γῦπες ἔδονται. Δ 236—7.

10.—οἱ δὲ, λύκοι ὥς,
ἀλλήλοισι ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἀνδρ' ἐδνοπάλι-
ζεν. Δ 471—2.

11.—ὁ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν, αἰγείρος ὥς. Δ 482.

12.—δούπησεν δὲ πεσών, ἀράδῃσε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐ-
τῷ. Δ 504.

13.—ὥς τῶγ' ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην. Δ, 546

14.—ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
οἳ νῦν δροτοὶ εἰσ'· ὁ δὲ μιν ρέα πάλλε καὶ οἶος. Ε 302—4.

15.—ἔνθα στᾶσ' ἤυσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι, χαλκεοφώνῳ,
ὅς τὸσον αὐδήσασχ', ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα. Ε, 784—6.

16.—δυστήνων δὲ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν. Ζ 127.

17.—ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει·
ὥς τῦνη κέκμηκας, ἀμύνων σοῖσιν ἔτησιν. Ζ 261—2.

18.—ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἀπο δρότον αἱματόεντα,
δάκρυα θερμὰ χέοντες, ἀμαξῶν ἐπάειραν. Η 425—6.

19.—καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων, ἀπισιτάνων,
τῶν ἐν κονίῃσι θάλας θαλεροῦς παρακοίτας.
Θ 155—6.

20.—αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανώντος,
σμερδαλέα ἰάχων· Θ 320—1.

25.—Βλέπει τὸ πέλαγο πλατὺ καὶ τὴ στερὰ μεγάλη,
βλέπει τὴν Ἀλωνίσταινα, βλέπει τὸ Λιμποῖσι,
καὶ τοῦ 'ρθε σὺν παράπονῳ καὶ κάθεται καὶ κλαίει.

26.—Μάϊδε στοῦ Μάζη φαίνονται, μάϊδε καὶ στὰ Κελύβια,
μάϊδε καὶ στὰ Καλὰδρυτα, ποῦ ἦταν τὸ γύρισμά τους.

27.—Χαμανταρίζουν τὰ δουνά, ἀντάρισαν κι οἱ κάμποι,
κι ἐσύ, Λιάκου μ', δὲ φαίνεσαι, κλέφτης καὶ γιεζερλῆς.

28.—Ὁ Σκυλοδήμος ἔτρωγε στὰ ἔλλατ' ἀπὸ κάτω.

21.—φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦγε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.
Κ 457.

22.—κεῖατο, γώπεσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν. Λ 162.

23.—τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς Λ 261

24.—Ἐκτωρ δ' ὀξὺ νόησε κατὰ στίχους, ὦρτο δ' ἐπ' αὐ-
(τοῦς
κεκλήγως· ἄμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες. Λ 343—4

25.—ὁ δὲ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων
πύθεται· οἶωνοι δὲ περὶ πλῆθους ἦν γυναῖκες. Λ 394—5.

26.—Τρώες ρε μεγάθυμοι ὅπως ἴδον αἶμ' Ὀδυσσεύς,
κεκλόμενοι καθ' ὁμίλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔδησαν.
Λ 459—60.

27.—ὣδε γὰρ ἔδρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τοπάρους περ
ζαχρηῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑμῖνας. Μ 346—7

28.—Οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις δαῖνον, ἐρεμνῇ λαίλαπι Ἴσοι,
ἴφθιμοι Λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες. Μ 375—6.

29.—ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας πολυτεύειν
ἀργαλέους πολέμους, ὅφρα φθιόμεθα ἕκαστος Σ 85—7

30.—ὁ δ' ἐν κονίῃσιν πεσών ἔλε γαῖαν ἀγοστῷ. Ξ 452.

31.—ἡμῖν δ' οὔτις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,
ἢ αὐτοσχεδὴ μίξαι χεῖρας τε μένος τε. Ο 509—10

32.—ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀ-
νήρ. Π 215.

33.—Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ δοῦριδος ἀλκῆς.
Π 269—70.